

מטלת מ"פ

רקע כללי אישי:

לאחר שנה כמ"מ בגדוד אני חוזר לתפקיד מפק"ץ ביחידה בפלגה ב נכנס ישר לתקופת אימון באביב כשברקע התחממות בצפון. מעניין שדווקא הידיעות האלו וההרגשה ביחידה שאוטוטו עומד להתחיל משהו גדול עזרו לרכוש את אמונו של הצוות ובזמן קצר יחסית הגענו לרמת אינטימיות ואורגניות גדולה.

הכנות לכניסה הקרקעית:

יום חמישי לאחר שבוע אימון ארוך הצוות כולם על א השעה 16:00 ובסוף התדר"ץ אני אומר להם "תקשיבו טוב צוות אורי, לא בטוח שזו הפעם האחרונה שניפגש הסופ"ש... ואני רוצה שכל אחד יחזק אצלו בראש את הלמה אנחנו לפני רגעים שבהם נצטרך להוכיח את האמון הרב שיש למדינת ישראל ביחידה שלנו תחשבו על הדברים..."

יום שישי 15:00 אני מקבל הודעה

"לטוס ליחידה! חיזבאללה מניע כוחות לגבול לקראת תמרון"

ועובר לי בראש דבר אחד – " הנה זה מתחיל " שלוש שנים של שרות הולכים להתנקז

לימים/שבועות הקרובים כאדם כלוחם ובעיקר ומנהיג וכמפקד...

אני שולח הודעה בצוות לעוף לשרגא מוודא עם הסמל שהדתיים כולם מוחוורים ומגיעים לפני השבת. 19:00 ח של הצוות לא מדבר הרבה- **צוות** מתכוננים למלחמה. עד 11 בלילה אנחנו מוכנים ליציאה. מתחיל מהומה אני מבין שאני צריך לפרט עוד קצת על מה קורה אז אני מוסיף חיזבאללה מזיז כוחות כ"מ ורגואן אנחנו נערכים לכניסה קרקעית. צפי משוער **ראשון בערב**. מהרגע הזה כמו בתזמורת מיומנת כל לוחם מתחיל לרוץ בציר שלו עשינו את זה כל כך הרבה פעמים.. נכון זה מלחמה ואין זווילי לאו ושקים של האלונקות אבל שאר הדברים.. מפה 3 צירים מרכזיים:

ציר הצלם קשר אפשר לקרוא לזה מסיבת צלם... הארמון נראה כמו שוק כל אמצעי אפשרי לוקחים עלינו... מוודאים שהכל מבצעי ומשופצר וכולל אנרגיה.

ציר האמל"ח זה אמיתי.. תחמושת מאג, נגב, צלפים, מקלרון, רימונים, לאו (מטאדור לא רלוונטי). הכל כמה שיותר.

ציר הלוגיסטי ציוד בלאי בסיסי מנשאים ווסטים כל התופרות ביחידה פשוט מתקנות כל דבר שזז פטיטו מחלק מחסניות ושלוקרים וכל פער אפשרי אסלן משך מהמטבח אוכל וכל המשקיות מתחילות לדרבק סנדוויצ'ים.

כל זה רץ כשעדיין לו ירדה פקודה מסודרת, כולם יודעים שתהילה ב22:00 נכנס לשיבה אצל המח"ט ומשם העניינים יתבהרו. ב23:00 הצוות אחרי שהכל עומד קבעו לעשות קבלת שבת

חח אפילו ברדן היה שם... הספקתי להיות איתם 10 דק עד שהוקפצנו כלל המפקצ"ים
ביחידה לחדת יחידה.....

ש-25 23:20 תדריך מפקצ"ים יחידתי. מחר בשעה 2:00 בלילה יחידת אגוז פרוסה
במארבים לאורך הגב"ל בשטח האיבי. וכל זה קורה בתצורה צוותית!! יש לכל צוות פקמ"ב
מסודר (חח לקמן יחידה) בשעה 10:00 בבוקר אישורי תוכניות אצל המפלגים ובשעה
22:00 בערב כל פלגה יוצאת לנק היערכות שנקבעה לה. ומשם תנועה רכובה (551) לנק
חציית גבול. 2:00 מוקי בעמדות.

ש/00:00 כבדים. זה התיאור לצוות שלנו, צוות רתק כל לוחם בצוות עם 70-80 אחוז משקל
(חח לרובינציק לא סופרים..) אנחנו מכונסים כולם החרמון ממזרח מתנשא ומקרין תחושה
של בטחון של הסביבה המוכרת, פתאום משום מקום ההאמרים מופיעים אנחנו עולים
עליהם. ומתחילים תנועה חשוכה צפון מערב כולם מרגישים את הדופק עולה כשאנחנו חוצים
את הגבול ועובר לי בראש רק מחשבה אחת חצינו 22 לוחמים את הגבול הזה ואנחנו נחצה
אותו בחזרה 22 לוחמים. ויטלי מזדטר מסמן לקטינה שיפתח שטח- קטינה מסמן
לי להגיע ומצביע לי אל הרכס מצפון- יש נקודה באזור השני שלישי גובה עם חתימה טרמית
שונה קשה מאוד לזהות מה זה אבל זה בברור משהו חשוד שעלול לאיים עלינו. אני
בדילמה.. מצד אחד כמעט כל ה-1200 מטר ציר למרחב עמדות שלנו מאוים מהנק' הזאת
שזה מטריד מאוד מצד שני אנחנו בשקט עם אפקט ההפתעה שצורה מבצעית ונסתרת
כשבסוף יש משימה לעמוד בה, עולה מול אבמן המ"פ מעדכן אותנו מסמן בשוב מכנס את
המכים/ סמל שמחווירים את הכוח בחדשות. ומתחילים תנועה.. סבך רציני אנחנו עם
משקלים הזויים.

1:00 אנחנו אחרי 45 דקות תנועה קשה תקועים עמוק בסבך עברנו 900 מטר, לפי תכנון
כל התנועה עד למרחב עמדות היה צריך לקחת 40 דקו ואנחנו רחוקים עדיין אני רץ לויטלי
תופס אותו בצוואר מסתכל לו בעניים ואני מיד רואה את השינוי אני מרגיש את היד שלו
מתקשחת אני מסמן לכולם לצמצם לקראת ספרינט בסבך... ויטלי פותח מבערים ותוך 10
דקות אנחנו עוצרים אני קורא למכים ולאפרתי (מפקד חולית בנאים).

1:45 הצוות מחולק לשלוש עמדות אפרתי ואני עושים סבב עמדות אחרון העמדות היו טובות
באופן יחסי לזמן בצורה מעוררת התפעלות אנחנו נכנסים לעמדה עולה בקשר מול גל)
עמדה בננה.) ומול בינציק (עמדת גויאבה) מוודא תקינות. ואומר להם את הדבר הבא :

" צוות אורי עמדנו במשימה אנחנו ערוכים בעמדות, היתה הירתמות טובה בעמדות, אני
מצפה מכל לוחם בצוות מעכשיו ועד לחציית הגבול בחזרה לראות נגד העניים דבר אחד –
עמידה במשימה. תסתכלו אחד לשני בעניים ותבטיחו אחד לשני שתעשו הכל בשביל שנחזור
הביתה בריאים ושלמים.

בכל הנושא המבצעי אין לי מה להוסיף הכל בדיוק כמו האימונים."

יאאלה טוק!! (סיסמה של הצוות לאחר מוקי בעמדות)

4:10 עם אור ראשון בואדנה מזהה תנועה חשודה ברכס ממול מיד מעיר את אפרתי שעולה מולי בקשר אני מתחיל לגבש תמונת מצב שהכתם שקטינה זיהה אתמול זה יריעת הסוואה שכיסתה פיר שממש למול עינינו יוצאים ממנו צוות לוחמי רדואן (יופי זיהוי של חגי) מיד אני לוחש לגל בקשר לחלק פק"ל קנים עולה מול אבמן לאישור פתיחה באש – אין אישור. גל כבר עצבני מדווח שהם פותחים רווחים ומתחילים תנועה. עולה שוב מול אבמן – אין אישור. רובינציק עולה מולי ומקלל – אנחנו נפספס אותם.

4:35 לאחר דקות מורטות עצבים הכוח נעצר ומתחיל להצטמצם.. גל כבר לא שואל הוא מדווח לי שהוא נערך לפתיחה באש. ורגע לפני שאני שומע את התשובה של אבמן אני שומע צרור ארוך של מאג ומיד אחר כך נפתחו שערי הגיהנום במקביל ניהול אש מסיבית של הצוות שגל מנהל אני עולה מול גל להטוויח ארטילריה ואז זה הגיע.. גשם סגול... הצמד מילים שנחרדנו ממנו כל אימת ששמענו אותו במסלול קרה רק שבמציאות והוא הרבה יותר גרוע... מלחמת לבנון השלישית וואלקם.

סיכום:

שלושה דברים חשובים לי בצוות כשאני חושב על מלחמה:

1. אמון מלא ביני ובין הצוות.
2. מוכנות ייעודית של ציוד וסדר פעולות יודע מראש בהכנה ובכניסה הקרקעית.
3. מקצועיות הלוחמים.

יכולתי לכתוב עוד 10 עמודים, העבודה גירתה לי הרבה מאוד שרירים במוח שקשורים לאיך אני רואה את הצוות שלי ומה חשוב לי בתור מפקץ...